

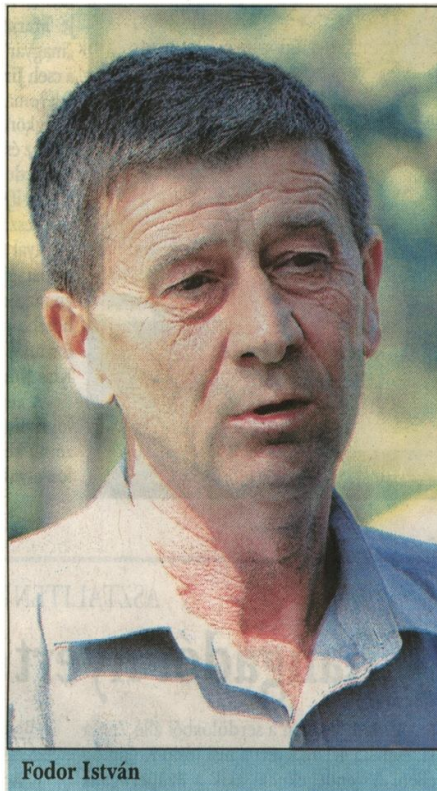
A vajdasági levéltárosok nagykövete

Fodor István: A legnagyobb elismerés mindig az, ha valakinek a munkáját a kollégái díjazzák – Az 1944/45-ös események feltárásával kapcsolatos feladatok

Mint már hírt adtunk róla, szerteágazó munkásságáért Oltvai Ferenc-díjjal tüntették ki Fodor Istvánt, a Zentai Történelmi Levéltár igazgatóját az október 18-a és 21-e között megrendezett 33. Csongrád Megyei Levéltári Napok rendezvénysorozata keretében. A konferencia az újvidéki „hídeg napok” köré szerveződött, erről a témáról a magyarországi levéltárosokon kívül több neves vajdasági szakember is előadást tartott.

Az Oltvai Ferenc-díj átadásakor elhangzott méltatásban a vajdasági levéltárosok nagykövetének neveztek **Fodor Istvánt**, akit elmondása szerint ugyan teljesen váratlanul ért a kollégák kitüntetése, ám munkájának elismerése természetesen neki is nagyon sokat jelent, akárcsak bárki másnak.

– Nagyon örültem a díjnak, hiszen ez a Csongrád Megyei Levéltár szakmai díja, amelynek a névadóját, Oltvai Feri bácsit magam is ismertem. A díjat ráadásul éppen a lánya adta át, ami még inkább növelte annak értékét – mondta lapunknak nyilatkozva Fodor István, majd hozzátette: – Úgy gondolom, a legnagyobb elismerés mindig az, ha valakinek a munkáját a kollégái díjazzák, márpedig ebben az esetben ez történt. Az indoklásban nagyon sok szép dolgot mondtak rólam, szinte már szemlesütve hallgattam végig a méltatást – ami egyébként nem jellemző rám –, sőt bevallom, kicsit már kezdtem kételkedni abban, vajon valóban én valósítottam volna-e meg mindazokat a dolgokat, amiket a kollégáim felsorakoztattak a laudációban. A Zentai Történelmi Levéltár és a Csongrád Megyei Levéltár hosszú évtizedek óta együttműködik, ám az utóbbi években sikerült még szorosabbra fűzni a szálakat a két intézmény között. A mostani konferencia előzménye a tavaly Zentán megtartott *Impériumváltás a Vajdaságban* című tanácskozás volt, amelynek anyaga nemrég jelent meg

Fodor István

könyv formájában, így ezt a kiadványt is bemutatták a szegedi rendezvényen. Az akkori tanácskozás egyébként rendkívüli aktuálissal bírt, hiszen a két államfő, Sólyom László és Boris Tadić nem sokkal korábban állapodott meg arról, hogy magyar–szerb vegyes bizottságot hoznak létre ezeknek a '44/45-ös eseményeknek a feltárására. Ezt azonban azóta sem alakították meg, így a mostani szegedi rendezvény tulajdonképpen a tavaly nagy visszhangot kiváltott zentai

esemény folytatásának tekinthető.

– A Szegeden megtartott tanácskozáson mindenekelőtt a razziaról beszéltük, ami miatt komoly kritikákat kaptunk bizonyos körök részéről, mondván, elég lenne már az önmarcangolásból és a hasonlóból. De természetesen korántsem ez volt a célja a tanácskozásunknak, hanem sokkal inkább a példamutatás saját magunk számára itt, Szerbiában, arra vonatkozóan, hogy a razziaival kapcsolatban megtörténtekhez hasonló módon a '44/45-ös eseményeket is fel kellene végre tárni. Mivel magam vezettem az ülést, a végén egy mérlegszerű összefoglalót készítettem a résztvevők számára, amelyben az egyik oldalon felsoroltam azt, mi mindent csináltunk meg a razziaival kapcsolatban, a másikon pedig azt, mi mindent csináltunk meg a '44/45-ös eseményekkel kapcsolatban. Mondanom sem kell, a második rész teljesen üres maradt. Ebből világosan látszott, mi a dolgunk: el kell végeznünk ugyanazokat a feladatokat, amelyeket a razzia kapcsán már megtettünk.

Gergely József

De ahhoz, hogy hozzá tudjunk fogni a munkához, meg kellett tenni ezt a diplomáciai gesztust annak érdekében, hogy megfelelő mederbe terelhesük annak a majdani vegyes bizottságnak a munkáját, amely ezekkel az ügyekkel foglalkozik majd – magyarázta kérdésünkre válaszolva az Oltvai Ferenc-díjjal kitüntetett Fodor István, aki minderről részletesebben nyilatkozik lapunk hétfői számának Üveggyöly című mellékletében.

■ M. E.